
Дев'ята ранку. Будить мати,
Зі слізьми на очах кричить,
Говорить про якісь ракети
І слуха: за вікном шумить.
Говорить, що війна в країні
і що життя по швах тріщить,
Збирає документи в папку
Та родичів обдзвонює хутчіш.
Питає, як вони, та швидко
у розмові ставить крапку,
Бо чує, як стріляють у дворі...
Приїхав тато із нічної зміни
і сам не вірить, що війна.
Сидять із мамою і голови ламають:
За що всі українці так страждають?
Чи хтось в Кремлі там з розуму зійшов
І царювать до нас прийшов?
Настала ніч, а спати всі бояться,
Бо час від часу чути вибухи кругом,
І танки їдуть без кінця, здається —
Ми знову у підвал бігом.
Та наші ЗСУ відважні
Сміливо відсіч ворогам дають,
Добряче їх підсмажать в Україні
І за кордон рашистів проженуть.
Тепер готуємо смачні сніданки
Та носимо до блокпостів,
Щоб пригостити наших вояків.

*Аліна ЗАБІЯКА, учениця 8 класу
Соснівського освітнього комплексу
«ліцей — заклад дошкільної освіти»
імені Анатолія Шульги
Попівської сільської ради
Конотопського району
Сумської області*

Дмитро ВІРКО, учень 4 класу Вирівського закладу загальної середньої освіти I-II ступенів Попівської сільської ради Конотопського району Сумської області

Каріна ВЕКЛИЧ, учениця 3 класу Великосамбірського закладу загальної середньої освіти I-III ступенів Попівської сільської ради Конотопського району Сумської області

Солдате, мій друже,
Наш мужній герою!
Хвилююся за тебе,
Пишаюся тобою!
Я знаю, як важко
Тобі воювати.
За рідну Україну життя
Ти готовий віддати.
А я тобі бажаю
Здоров'я, щастя й миру.
Нехай скінчиться ця війна!
У це я щиро вірю.

Денис ЖАРИК, учень 6 класу Соснівського освітнього комплексу «лицей — заклад дошкільної освіти» імені Анатолія Шульги Попівської сільської ради Конотопського району Сумської області

Ростислав ГАНЖАРА, учень 6 класу Великосамбірського закладу загальної середньої освіти I-III ступенів Попівської сільської ради Конотопського району Сумської області

Вірш-спогад

В житті ніколи не забуду
Ті мамині страшні слова:
«Прокинься, люба донечко,
До нас прийшла війна...»

Почувся сильний гуркіт
Ворожих літаків,
А у сусідів — крики
Маленьких дітлахів.

Ворожі люті танки
Стріляли по хатах,
Молодший братик плакав
У мами на руках.

Старенька наша бабця
Сиділа у кутку
І щось перебирала
У смертному клунку.

Лише татусь похмурий
Сказав: «Вже час. Пора».
Матусі витер сльози —
І вийшов із двора.

*Аліна ЄРЕМЕНКО, учениця 6 класу Малосамбірської філії
Соснівського освітнього комплексу «ліцей — заклад
дошкільної освіти» імені Анатолія Шульги Попівської
сільської ради Конотопського району Сумської області*